

Tillægsbet. o. lovf. vedr. lovbestemmelser om forældelse af fordringer m.v.

Siumut, Tjóðveldisflokkurinn, Fólkaflokkurinn og Inuit Ataqatigiit var på tidspunktet for tillægsbetænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i tillægsbetænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i tillægsbetænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *justitsministeren*, tiltrådt af *udvalget*:

Til § 21

1) Før nr. 1 indsættes som nye numre:

»01. Overskriften til *kapitel 7* affattes således:

»Anmeldelse, sagsbehandling og forældelse.«

02. § 36, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Krav efter loven eller mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, jf. § 5, forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 3-5.«

03. I § 36 indsættes som *stk. 3-5*:

»Stk. 3. Fristen efter forældelseslovens § 3, stk. 1, er 5 år for krav som nævnt i stk. 2. Denne forældelsesfrist regnes først fra den dag, da fordringshaveren blev bekendt med fordringen og skyldneren, eller fra den dag, da fordringshaverens manglende kendskab kan tilregnes denne som groft uagtsomt.

Stk. 4. Er en arbejdsskade anmeldt inden forældelsesfristens udløb, indtræder forældelse af krav efter loven tidligst 3 år efter, at Arbejdsskade styrelsen eller den, der efter regler fastsat i medfør af § 15, stk. 6, eller § 35, stk. 3, træffer afgørelse eller tager stilling, har givet meddelelse om sin afgørelse eller stillingtagen. Indbringes sagen for Ankestyrelsen inden for de i § 44, stk. 3, fastsatte frister, regnes fristen på 3 år fra meddelelsen om Ankestyrelsens afgørelse. Det samme gælder, når Ankestyrelsen behandler sagen, selv om klagefristerne er overskredet, jf. § 44, stk. 4.

Stk. 5. Stk. 3 og forældelseslovens § 3, stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse på krav på erstatning eller godtgørelse i sager omfattet af § 41, stk. 2. Det samme gælder ved genoptagelse på andet grundlag end §§ 41-43.«

[Regler om forældelse af krav i anledning af arbejdsskader]

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter den gældende § 36, stk. 2, i arbejdsskadesikringsloven bortfalder tilskadekomnes eller efterladedes krav 5 år efter arbejdsskadens indtræden, hvis sagen ikke kan behandles på grund af forhold, der kan henføres til tilskadekomne eller efterladede, herunder passivitet. Bestemmelsen, der kun er blevet anvendt i få sager, foreslås ophevet som en konsekvens af, at der foreslås indført en 5-årig forældelsesfrist. Det indebærer en forbedring af tilskadekomnes retsstilling i forhold til i dag, idet den gældende 5-årige frist regnes fra arbejdsskadens indtræden uden mulighed for suspension, mens den 5-årige forældelsesfrist, der foreslås indført, ligeledes regnes fra skadens indtræden, men desuden suspenderes i visse tilfælde, jf. nedenfor.

Ved nyaffattelsen af § 36, stk. 2, foreslås det præciseret i arbejdsskadesikringsloven, at den foreslåede forældelseslov som udgangspunkt vil finde anvendelse på arbejdsskadekrav. Det foreslås samtidig, at dette udgangspunkt fraviges på visse punkter, jf. forslaget til § 36, stk. 3-5.

Henset til arbejdsskadeområdet særlige karakter foreslås i stk. 3 og 4 dels en særlig lang forældelsesfrist for krav på erstatning eller godtgørelse i anledning af arbejdsskader, dels en ændret udformning af den såkaldte suspensionsregel i forældelseslovens § 3, stk. 2, dels en særlig lang tillægsfrist, for så vidt angår krav efter arbejdsskadesikringsloven, når en sag har været behandlet af arbejdsskademyndighederne.

Det foreslås for det første, at forældelseslovens »korte« forældelsesfrist, for så vidt angår krav efter arbejdsskadesikringsloven og eventuelt mod arbejdsgiveren på erstatning eller godtgørelse i anledning af en arbejdsskade, skal være 5 år (i stedet for 3 år), jf. forslaget til § 36, stk. 3. Bestemmelsen omfatter alene arbejdsskader, som er omfattet af definitionen i arbejdsskadesikringslovens § 5.

Det foreslås for det andet, at denne 5-årige forældelsesfrist suspenderes, hvis den tilskadekomne eller dennes efterladede er ubekendt med fordringen eller skyldneren, og at fristen i disse tilfælde først begynder at løbe fra den dag, da for-